

[Augsburg], 18. November 1554

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 187r+188r-v (Beilage, nicht eigenhändig).

Steinmann Nr. 680 u. 681.

Lit.: Steinmann S. 44.

S. P. D. De Demosthene bono animo esse me iubes eumque te inchoasse scribis, cum specimen nullum miseris, quo tibi nihil fuisset factu facilius. ac ne mercatores quidem mihi quicquam adhuc. Si attulerint gaudēbo.

Eum ordinem sequitor, quem in his literis descriptsisti. Praefationes facile patior postremo loco imprimi. Nam fortasse aliquid in eis mutandum erit. Etsi miror cur mutaris consilium. Graecum exemplar si ad me remiseris, vt cum Aldiana editione conferam, remittam et ipse vbi volueris. Sin me conferendi labore leuatum vis, esto. Curabo etiam, vt reliquas chartas τῶν δέκα ρήτορων recipias, quae sine primis nihil mihi prosunt. Prodesset autem opus integrum ad conficiendas annotationes, si latini Demosthenis matura et integra editio animum mihi redderet. Breuitas autem temporis non paruam mihi solicitudinem inijcit, ne procrastinationes tuae vix quartae parti absoluendae sufficient. οὗτω δὴ ἡμιτελῆς μᾶλλον δ' ἀνωφελῆς ἀν χάρις εἴη. Vereor etiam, ne Heruagius noui aliquid oneris tibi imponat in fraudem meam, vel potius tuam. Maiorem enim profectò ex Demosthene pecuniam colliges, quam ex istis mercenarijs operis. Satis sit, te proxima aestate illi gessisse morem, hyems haec tua et mea sit. Tannerus ὁ χρηστολόγος quid ad me scripserit, subiiciendum curaui, etsi ego homini non magnam habeo fidem, cuius in me et laudando et subsannando leuitatem sum expertus.

Eius literas ad te mitto.

Ad Functium scribere difficile sanè est, propter et longinquitatem et pericula itineris. Spero tamen affore breui, per quam eum de tuo animo certiore reddere possim. Vale et ignosce negligentiae literarum mearum, è quibus non capto laudem, sed necessitati duntaxat seruio. 18 Nouembris 1554. Admoneat te breuitas temporis vt strenue pergas. 3 tibi menses duntaxat restant, December, Ianuarius, Februarius, neque is totus. Iterum vale.

Hieronymus Wolfius.
Tuus.

Michael Sophianus Chius Francisci Robortelli iuditio omnium Graecorum quos hodie nouit, eruditissimus, conspecto tuo Isocrate graecolatino, putat te ab Henrico Stephano Roberti filio commonefactum, multa σφόλματα sustulisse et emendasse. Ostendit enim illi Venetijs suum Isocratem integerrimum omnium vt D. Robortellus iudicat, exemplarium: et graecis argumentis et scholijs eruditè illustratum: Sed opinor illum postrema editione deterritum esse. Isocrates tuus et graecè et latine bellissimè loquitur: ipsius vero graecè tantum sonat: neque Sophianus vix tria verba latina facere potest. Quod quidem D. Robortellus in omnibus Graecis vehementer miratur, quo minus sibi tollerabilem scribendi et dicendi facultatem comparare possint, excepto vnico Gaza. Expectamus aidissime tuum Graecolatinum Demosthenem. Isocrates tuus passim cupidissimè distrahitur, nec dubito idem in Demosthene euenturum. D. Robortellus publicè praeleget lib[rum] 3.um Aristotelis Rhet[oricae] περὶ λέξεως καὶ τάξεως ac pracepta domi Aristotelis aliquot Demosthenis orationibus explicandis illustrabit, ordietur nunc historiam Roma: iam inde ab vrbe condita vsque ad Augustam, eamque χρονικῶς pertractaturus est.

Caeterum quod ipse cum alijs eloquentiae studiosis saepè optauit, vtinam aliquando etiam Hermogenem optimum Demosthenis interpretem in manus sumeres, et latina dictione, ut Demosthenem, pari felicitate illustrares : non video quid ad veterem eloquentiam parandam studiosi eloquentiae desiderare possint.